SENTINELA

ANUL IV, Nr. 35
29 August 1943

GAZETA OSTĂȘEASCĂ A NAȚIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Strada Sărindar Nr. 5-7-9 — București
TELEFON: 3.96.62.

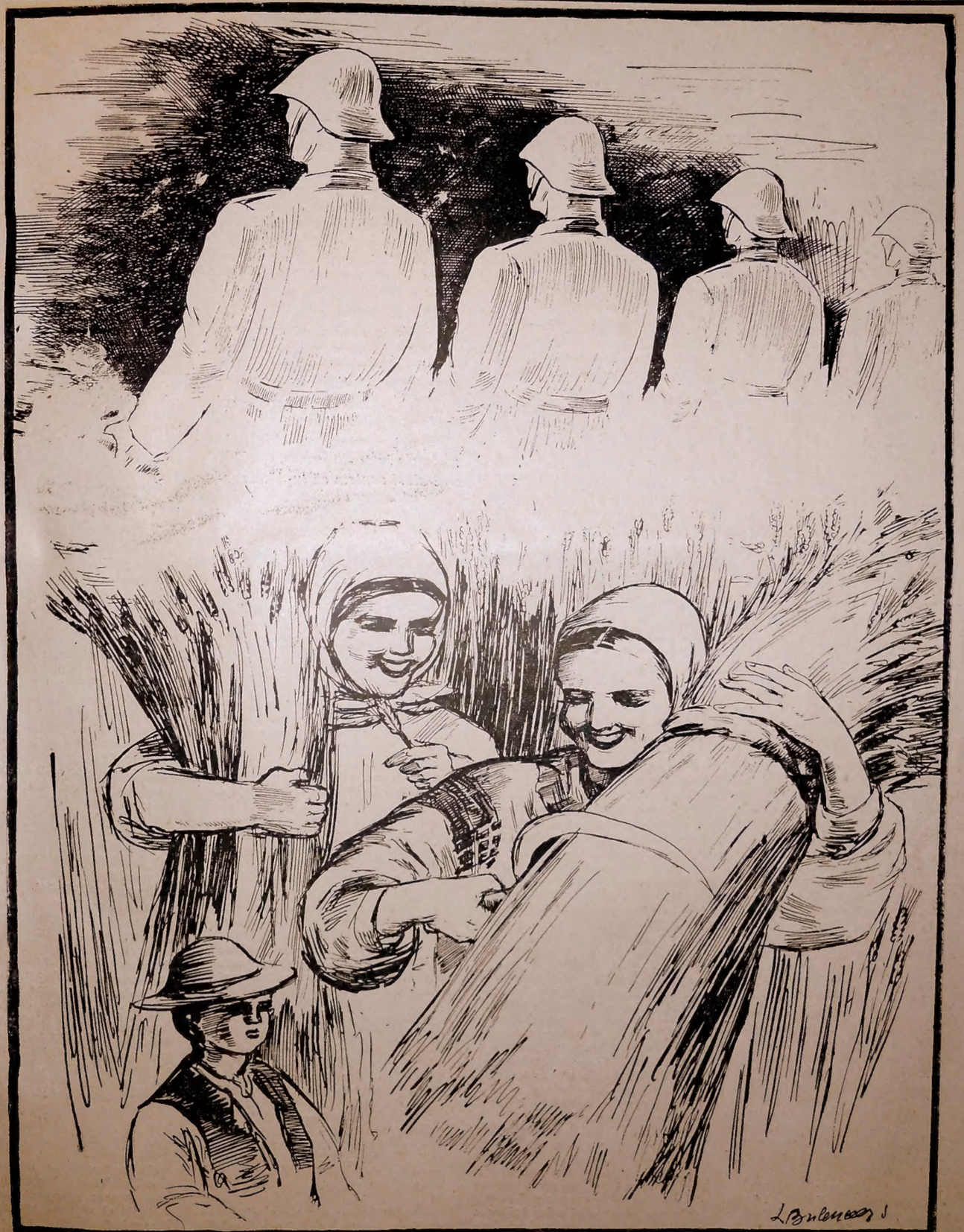

BRAȚUL OȚELIT AL VITEJILOR OSTAȘI APĂRĂ MUNCA DE ACASĂ ȘI GARANTEAZĂ LINIȘTEA ȚĂRII

Dumnezeu ne-a binecuvântat anul acesta cu belșug de roade în lanul muncit de vrednicia plugarului, astfel că tot poporul își are pâinea asigurată. Din contra, în Rusia Sovietică strigoiul foametei bate la ușă. Cu toate asalturile desnădăjduite bolșevicii n'au reușit să pună mâna pe grânarul din Ucraina și în curând hoardele flămânde vor grăbi sfârșitul iadului roșu. Astfel știe Atotputernicul să pedepsească pe dărâmătorii de biserici și asasinii omenirii. Tari în credință și în împlinirea deplină a drepturilor strămoșești, România își înalță fruntea luminoasă spre soarele izbânzii finale care este și victoria lui Dumnezeu.

„SENTINELA"

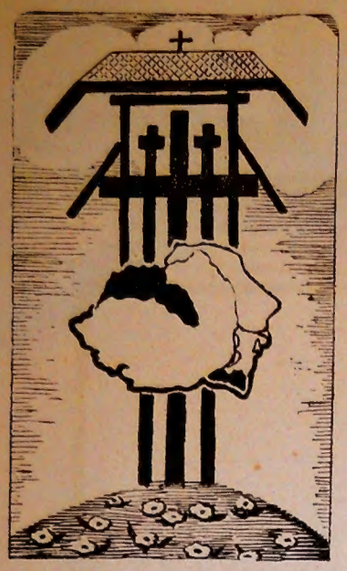

Crezul ostaşului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul ţării şi în veşnicia Neamului Românesc.

2. Port în suflet icoana României adevărate şi jur să-mi jertfesc viaţa pentru hotarele ei.

3. Indeplinesc ordinele fără şovăire şi nu mă 'nfricoşează nici primejdia, nici trufia duşmanului.

4. Urăsc de moarte: minciuna, hoţia, trădarea, fiindcă ele înjosesc şi necinstesc pe ostaşi.

5. Iubesc camarazii; ei sunt ca şi mine chezăşia libertăţii ţării, ostaşi bravi în războiu şi lucrători harnici în uzine şi ogoare, în timp de pace.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

Slt. av. Ion Istrăteanu

In curând se împlinesc doi ani de când departe, sub cerul mohorît al fluviului Volga, s'a stins sublt. av. Istrăteanu. Mintea refuză şi-acum, după ce s'a scurs atâta timp, să creadă că într'adevăr acest bun şi drag prieten al scriitorilor, el însuşi scriitor şi om de cultură, nu mai e între noi.

Sublt. av. Ion Istrăteanu era rezervist, în civilitate fiind procuror. Cu doi ani înainte de a începe războiul, el era mobilizat la aviaţie, arma pe care a iubit-o în totdeauna. Când lupta sfântă a început, ţara a făcut apel la toţi fiii ei. Sublt. Istrăteanu a fost printre primii prezenţi la datorie.

A luat parte la toată campania dela Prut la Odesa, distingându-se în mod strălucit împreună cu escadrila din care făcea parte, având mai multe victorii şi multe incursiuni la inamic. In cele mai crâncene lupte, când singura speranţă rămânea în Dumnezeu, Istrăteanu a fost lângă mitraliera şi lângă tunul său, pe micul avion de vânătoare. Rănit la cap, la trecerea Nistrului, s'a vindecat mai mult pe picioare.

L-am întâlnit atunci pr n Bucureşti. Nu-i venea să stea. Clocotea în sufletul lui ura contra duşmanului şi de-abia aştepta să se înapoieze la escadrila sa, unde-l aşteptau camarazii. Era om modest. Niciodată nu-i plăcea să vorbească despre faptele lui şi dacă încercai să-l întrebi ocolea în totdeauna discuţia.

I-a fost dat să primească pecetea supremului eroism, după ce şi el doborâse mulţi duşmani în lupte grele la care numai sufletele tari şi înzestrate de Dumnezeu pot lua parte.

A murit apărându-şi ţara, acest om al dreptăţii, al conştiinţei şi-al datoriei. Lacrimile amintirii lui se împletesc cu laurii mândriei noastre de Români, care niciodată nu au lăsat o bucată de pământ sub paşi străini. Şi deşi au trecut aproape doi ani, sublt. av. Istrăteanu, prietenul nostru scriitor, va trăi în totdeauna lângă noi şi cu cât se va cerne vremea peste mormântul de lângă Volga, cu atât el va fi mai viu în inimile noastre.

CONSTANTIN SALCIA

Londra arestează pe comunişti

Din ordinul d-lui Churchill, primul ministru al Marei Britanii, au fost arestaţi fruntaşii comuniştilor care au manifestat pentru Rusia Sovietică şi comunism în piaţa mare din Londra.

A urmat apoi plecarea ambasadorului rus în Anglia, Maiski care de peste 10 ani era la Londra.

Se pare că persoana lui Maiski devenise cam neplăcută la Londra pentrucă încuraja mişcarea comunistă pe teritoriul englez.

Drept recompensă Stalin l-a rechemat şi l-a numit Comisar adjunct la conducerea politicii externe.

Un nou fapt vine să confirme aceasta. Ministrul de interne al Marei Britanii, Morrison, a comunicat în Camera Comunelor la 6 August 1943, că Spring-Hall, unul din cei mai mari conducători ai mişcării comuniste, a fost condamnat la 7 ani închisoare pentru spionaj. Mai mult, d-l Morrison a mai declarat că, în interesul siguranţei naţionale a Angliei, comuniştii au fost puşi sub supraveghere şi nu va şovăi de asemenea să ia şi alte măsuri contra lor dacă necesitatea o va cere.

Pericolul comunist pare a fi de neînlăturat în Anglia. Partidul laburist al muncitorilor englezi a început să se lepede de comunişti.

Agenţia britanică de informaţii ne comunică tot la 6 August 1943, că în cursul unei şedinţe a sindicatului lucrătorilor englezi din transporturi a respins Joi, 5 August 1943, cu 340 voturi contra 127, o moţiune în favoarea cererii partidului comunist englez de a fi admis în sânul partidului laburist englez.

Astfel, muncitorii englezi au dat dovadă de cumpătenie prin respingerea comunismului.

Şi când te gândeşti că Stalin a anunţat că a desfiinţat Internaţionala III-a însărcinată cu propagarea comunismului în întreaga lume.

Se vede că Internaţionala lucrează acum din umbră mai puternic ca oricând ca o mână nevăzută şi necontrolată de nimeni. Mai mult, la radio Moscova se cântă încă marşul Internaţionalei a III-a pentru comuniştii din toată lumea.

Şi Stalin declară că a renunţat la propagarea comunismului sub presiunea politică engleză şi americană.

Noi nu-l credem, după cum nu-l cred nici englezii.

Comunismul vrea să-şi întindă ghiarele în toată lumea.

Datori suntem să luptăm pentru distrugerea lui.

S.

Şoimii carpatici biruitori în răsărit

La marea bătălie din Răsărit, unde forţele germane au obţinut precise succese defensive asupra armatei roşii pregătite pentru ofensiva de vară, având ca obiectiv ocuparea Ucrainei, aviaţia de luptă şi bombardament a contribuit într'o largă măsură.

Alături de viguroasele aripi germane, avioanele româneşti au înscris pe cerul bolşevic dela Cuban, Mius, Isium şi mai departe, strălucitoare isprăvi de dibăcie şi curaj.

Tânără dar eroica noastră aviaţie, care luptă de doi ani cu îndrăsneală neînfricată, participând aproape în fiecare zi la marile bătălii terestre şi aeriene, a adăugat în lista de victorii noi şi răsunătoare biruinţi. Inaltul comandament german, precum şi comandamentul flotilei aeriene germane din răsărit, subliniază eroismul şi superioritatea aviaţiei române în luptele grele ce s'au dat în ultimele săptămâni.

Intr'adevăr, activitatea aviaţiei noastre a fost măreaţă.

Numai dela 1—15 August a. c., pe frontul dela Mius, Isium şi Cuban, aviaţia noastră de informare a făcut 43 incursiuni la inamic, aviaţia de bombardament a aruncat asupra obiectivelor militare peste 500 mii kg de bombe, iar aviaţia de vânătoare a susţinut deasupra teritoriului duşman 50 lupte aeriene, doborând peste 30 avioane bolşevice.

Au fost bombardate din plin depozite de muniţii, aglomerări de trupe, coloane auto şi staţionare, localităţi ocupate şi coloane în marş.

In zona capului de pod dela Cuban, dibacii şi curagioşii noştri şoimi carpatici au atacat cu desăvârşit efect tancuri, auto, baterii anti-aeriene, depozite de carburanţi, poduri, localităţi cu îngrămădiri de trupe, plaje de îmbarcare şi debarcare.

Pretutindeni s'au putut vedea rezultatele obţinute, zăpăceala inamicului şi teama de a întreprinde vreo acţiune mai viguroasă.

Aviatorii germani au numai cuvinte de admiraţie pentru bravii noştri sburători, iar comandantul flotei aeriene germane a adresat conducătorilor aviaţiei române care luptă cu atâta avânt şi curaj cuvinte în care se cuprinde toată mărturisirea pentru modul strălucit cu care şoimii noştri ştiu să lupte şi să învingă.

„Credincioase jurământului lor, unităţile dv. şi-au afirmat superioritatea în luptele grele din ultimele săptămâni. Dv., echipajelor dv. şi personalului terestru, exprim mulţumirea mea şi cea mai deplină recunoştinţă, rugându-vă să o transmiteţi tuturor unităţilor în subordine.

De asemeni, comandanţii superiori ai armatelor terestre s'au arătat la fel de recunoscători pentru avântul cu care luptă unităţile dv. şi pentru succesele ce obţin".

Recunoaşterea acestor eforturi făcute de aviaţia română pe frontul Mius-Isium-Krassay-Idman şi din Cuban, evidenţiază contribuţia noastră pe frontul de răsărit, acolo unde se înmormântează o lume a întunericului şi se plămădeşte cu sânge şi credinţă aluatul Europei cruciate la care noi încrezători în victorie ne dăm generos tributul.

S.

FOAMETEA CREŞTE IN RUSIA SOVIETICĂ

Ce spun prizonierii din Rusia

In sgomotul asurzitor al marilor lupte de pe frontul din Răsărit s'ar părea uitate grelele probleme interne cari au silit conducerea Sovietică să pornească cu orice preţ ofensiva în curs. Dar tocmai aceasta ofensivă a adus germanilor prin cei aproape 50.000 de prizonieri şi printr'un mare număr de dezertori şi refugiaţi, noi şi bogate informaţii asupra situaţiei generale din Rusia Sovietică. Aceste informaţii nu se bazează numai pe miile de declaraţii ale prizonierilor, ci şi pe materialul scris, găsit asupra lor.

Din toate acestea se constată în primul rând că situaţia generală alimentară în Rusia Sovietică, neocupată, este într'adevăr proastă şi tinde să devină tot mai rea. Semănăturile de toamnă sunt rele peste tot, iar în unele regiuni, ca în guvernământul Gorki, Tula, Tambow şi altele, direct catastrofale.

Afară de aceasta, se simte peste tot, în regiunile agricole, o mare lipsă de braţe, de oarece nu numai că bărbaţii au fost înrolaţi în armată, dar şi femeile şi fetele au fost recrutate pentru serviciile armatei roşii sau pentru lucru în fabricile oraşelor. Situaţia semănăturilor de primăvară este ceva mai bună, dar într'una din cele mai importante din regiunile agricole pe care le mai stăpâneşe sovieticii, în regiunea Volga, este o secetă distrugătoare. S'a căutat zadarnic să se înlocuiască braţele de muncă lipsite cu oameni foarte bătrâni sau cu copii cruzi, dar ei s'au arătat sau neprecepuţi sau fără putere. Afară de aceasta, cu toată deprinderea populaţiei cu lipsurile, domneşte în multe regiuni, mai ales pe acolo pe unde a trecut războiul, o lipsă vecină cu foametea.

In Urali această foamete a luat aşa dimensiuni, încât s'a scăzut raţia de pâine până şi pentru funcţionarii de Stat. Nu s'au mai făcut de mult distribuţii de unt sau untură. Populaţia a fost îndemnată să caute să prindă cât mai mult peşte şi să folosească în mai mare măsură cartofii.

Condiţiile muncii femeilor, care fac acum majoritatea în fabrici, sunt foarte grele. Ele sunt obligate să facă 12 ore de lucru pe zi, lucru greu de bărbaţi, şi sunt adăpostite în condiţii foarte proaste, în case murdare şi pline de paraziţi şi de multe ori situate la distanţe de kilometri de fabrica unde lucrează. Femeilor şi fetelor, repartizate la fabrici li se ridică biletele de identitate pentru ca să nu poată să încerce să fugă.

S'a încercat să se trimită la munca câmpului femei şi fete din oraş. In general, acestea au primit bucuroase, în speranţă că vor mânca ceva mai bine. Munca însă este foarte grea şi plata puţină. Multe studente lucrează pe tractoare dela 4 dimineaţa până la 11 noapte, numai pentru 120 de ruble pe lună, atunci când o bucată de săpun costă 350 de ruble. Toţi prizonierii se plâng de mărimea impozitelor şi mai ales la ţară de marile obligaţi de predare a produselor. Impruniturile de Stat au devenit absolut obligatorii.

ARMA ŞI PLUGUL

Din comunicatele ce se dau zilnic despre acest mare război al omenirii, este firesc să urmărim cu aprindere mai ales ştirile de pe frontul Kuban, unde unităţile româneşti, egale în număr şi bravură celor germane păstrează cu tărie cheia de miazăzi a uriaşului front din răsărit.

Scurtele telegrame ce sosesc de pe acest sector continuă să vorbească despre eroicele fapte de arme ale Românilor ce apără capul de pod dela Kuban.

De asemenea zilele trecute au fost remarcate şi isprăvile aviatorilor noştri de pe Donetul mijlociu, care au dovedit încăodată o deosebită iscusinţă tehnică şi un măreţ avânt în mânuirea avioanelor Stuka.

Aşa au fost ostaşii români totdeauna, oriunde au avut de îndeplinit vreo misiune pentru apărarea Patriei şi ocrotirea Sfintei Cruci.

Arma şi plugul au fost uneltele pe care ţăranul român le-a mânuit cu o rară vrednicie în toate vremurile ele înfăţişând lupta şi munca pentru ridicarea Neamului.

Istoria ne arată din nefericire că am avut puţine zile de muncă paşnică şi prea multe zile de sbucium şi lupte.

Aşezaţi de soartă la poarta de răsărit a Europei, am fost nevoiţi să înfruntăm puhoaiele asiatice luptând pentru ţărişoara noastră şi în acelaşi timp pentru scăparea Europei de pierzanie.

Bogatul nostru pământ românesc a fost mereu ţinta lăcomiei duşmanilor nesăţioşi şi numai datorită vitejiei ostaşului român am izbutit să ne păstrăm moşia şi libertatea.

De când s'a pornit Cruciada contra bolşevismului, plugarii români, schimbând plugul pe armă, au sărit în luptă cu un singur avânt cu o singură simţire.

Ei ştiau prea bine că venise ceasul pentru desrobirea fraţilor basarabeni şi bucovineni; erau pe deplin încredinţaţi că primejdia dela răsărit trebuia neapărat înlăturată, orice s'ar fi întâmplat.

Au fost printre cei dintâi care au pus pe fugă hoardele bolşevice şi astăzi îi găsim la Kuban, neodihniţi apărători ai Crucii şi drepturilor veşnice ale neamului.

Din faptele lor de arme ce le citim zilnic, deşi reprezintă numai o parte din ele, aflăm cu îndreptăţită mândrie că ofiţerii şi soldaţii români sunt aceiaşi eroi de legendă care au ridicat pe culmi nemaivăzute prestigiul nostru militar, dela începerea războiului şi până astăzi. Nu sunt rare cazurile când mici unităţi româneşti, companii, batalioane, ţintesc pe veci brigăzi şi divizii sovietice.

Fiecare ostaş ştie că înfruntă un inamic înzecit şi se străduieşte să lupte cât zece.

Lumea de peste hotare, chiar şi popoarele neprietene trebue să ne recunoască acest spirit de jertfă şi această contribuţie adusă în lupta contra comunismului.

Nu credem să fie un european care să nu-şi dea seamă în străfundul minţii, că dacă oştile germane şi române ar deschide zăgazul dela răsărit toate ţările ar fi invadate de bolşevism.

Ostaşul român, tare în credinţa lui pentru neam şi moşie, contribue încăodată la mântuirea Europei de comunism, ca şi acum un sfert de secol când a stârpit hoardele lui Bella Kuhn la Budapesta.

Sunt acţiuni ce trebuesc aduse mereu în urechile străinătăţii; sunt fapte care ne dau dreptul la recunoştinţa omenirii civilizate.

Bravii noştri ostaşi din Kuban se bat înainte cu avântul din ce în ce mai înălţat, se bat spre a stăvili primejdia în afară de hotarele patriei, pentru ca ogorul şi căminul să nu ne fie robite, iar roadele muncii noastre să nu ne fie furate.

Prin eroismul şi jertfa lor, demne de sufletul daco-roman, ei creează drepturi şi documente nepieritoare pe baza cărora în Europa de mâine România întregită îşi va avea locul de cinste ce i se cuvine.

I. VALERIAN

Rugăciune pentru cruciaţi

Priveşte-i, Doamne, luptă pentru Tine
Privirea lor e lujer de lumină
Iar gloria în calea lor când vine
O urcă pe altare şi Ţi-o închină.

Sunt cruciaţii Tăi, la gând şi faptă
Fraţi crinilor cu roua în livadă
Şi'n clipele de linişte aşteaptă
Cu ochii grei de slavă să Te vadă!...

Ei poartă'n piept o inimă senină
Şi'n fruntea lor e vatra unui crez
Privirea lor de cer-prisacă plină
Tresare când apari la meterez.

Dar, ca o rază în calea lor deschisă
Chemarea luptei arde şi-i îmbată
De parcă-i soarbe lacrima ucisă
A cerului, când brandturi prind să bată.

— Ajută-le, pe-n viscolul de schije
Să treacă tumultoşi şi biruind
Veghează cu dumnezească grije
Când braţele de flacără-i cuprind.

Ca freamătul de holde prins în spice
E: strâng nădejdea Neamului în pleoape
Şi trec pe-n stepa moartă, să despice
Cu ochii lor întunecate ape.

Sunt cruciaţii Tăi cu soare'n faţă
Ostaşi temuţi ce-şi împlinesc sol'a
— Priveşte-i Doamne, cum sporesc din viaţă
Prin lupta lor viteză, ROMANIA!...

ION POTOPIN

În repaos, ostaşii români de pe front joacă „Sârba" ca în ţară

Cererea roşiorului Vasile Perju

Zilele trecute, gazetele au publicat numele noilor voluntari care au cerut să fie trimişi pe frontul de Est, acolo unde se dau cele mai mari bătălii cunoscute în istorie. Gestul acestor voluntari a stârnit admiraţia meritată în opinia publică, care-şi dă seama de marea importanţă istorică a luptelor dela răsărit.

Iată, astăzi dintre ei, soldatul Vasile Perju vine să dovedească câtă dragoste de Neam şi armată se poate ascunde în sufletul unui ţăran român.

După ce a luptat cu regimentul de roşiori din care face parte, a fost rănit şi internat într'un spital de campanie din ţară, unde, după tratamentul urmat, starea sănătăţii sale s'a îmbunătăţit mult, azi fiind pe cale de vindecare totală.

Purtând semnul de rănit pe dreapta, inimosul roşior ar fi putut cere să fie trimis la partea sedentară a regimentului, spre a i se acorda un concediu sau chiar să fie demobilizat. Dar în sufletul său stăruiau mereu amintirile vieţii de campanie, revăzându-şi ca prin vis camarazii de luptă înveşnicaţi încă cu inamicul, departe în Cuban, unde roşiorii români şi-au legat numele de atâtea măreţe fapte de vitejie.

Fiorul aducerilor aminte l-a îndemnat să se reîntoarcă între camarazi să pe front, luptând mai departe sub drapelul regimentului său. Şi atunci mâna încă tremurândă a soldatului Vasile Perju a scris această impresionantă cerere adresată d-lui Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului:

„Domnule Mareşal,

Subsemnatul, soldat Perju Vasile, contingentul 1942, din Reg. de Roşiori „Regina Maria", domiciliat în com. Fereşti, jud. Vaslui, actualmente rănit în Spitalul Z. I. Nr. 307 din Bucureşti, pe cale de vindecare, respectuos Vă rog să binevoiţi a-mi aproba ca îndată ce voiu fi vindecat, să fiu din nou trimis pe front, acolo unde camarazii sângerează pentru Patrie, că m'aşi simţi nedemn de numele de român să stau acasă pe când ei îşi varsă sângele pe meleagurile Rusiei.

. In speranţa că veţi da un rezultat favorabil cererii mele, Vă rog să primiţi, Domnule Mareşal, adâncul meu devotament.

Să trăiţi,
Soldat Perju Vasile".

Cetşti şi recitşti cu un sentiment de adâncă satisfacţie această cerere, atât de glăsuitoare, care trebue să fie un îndreptar pentru toţi tinerii care nu s'au împărtăşit încă de cinstea de a fi apărători ai Patriei.

Cei care din diferite motive n'au fost prezenţi nicidodată pe frontul de Est, să ia exemplu dela soldatul Vasile Perju, român cu pieptul de oţel, care, deşi a trecut adeseori pe lângă moarte, cere să fie trimis din nou pe front, spre a-şi face datoria până la capăt pentru Patria sa iubită.

Roşiorul Vasile Perju merită întreaga admiraţie pentru sentimentele sale atât de româneşti şi ostăşeşti.

I. P.

CÂNTEC

Ţi-ai mânat prin veacuri turmele pe plai,
Din stejarul Romei tu mlădiţă ruptă,
Şi-ţi cântai amarul din caval şi nai.
Dar cumplit tu fost-ai când te-au dus la luptă

Ştefan, Mihai.

Când ţi-or pune piedici, duşmanii să cazi
Spada ta să fie şi de-acum, Române,
Fulger care aprinde, vânt ce rupe brazi
Şi te 'ncrede — apururi că vei fi şi mâne
Tare cum eşti azi!

Sus ridică fruntea vrednice popor!
Câţi vorbim o limbă şi purtăm un nume,
Toţi s'avem o ţintă şi un singur dor —
Mândru să se 'nalţe peste toate'n lume
Steagul tricolor!

G. COŞBUC

Întorşi din misiune, aceşti sburători români sunt întâmpinaţi de câinele escadrilei

Ştii ce este sfânta Scriptură?

Vorba Scriptură însemnează scriere; *deci sfânta Scriptură însemnează:* scrierea sfântă *sau cartea sfântă.*

— Pentru ce este sfântă?

— Este sfântă pentrucă cuprinde cuvântul lui Dumnezeu; *iar tot ce este de la Dumnezeu, este sfânt.*

— In ce chip sf. Scriptură cuprinde cuvântul lui Dumnezeu?

— In chipul că Dumnezeu a ales în diferite timpuri bărbaţi cuvioşi şi i-a insuflat ca să scrie ei după voia lui Dumnezeu. Aşa zice şi la sfânta carte:

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi de folos spre mântuire", *sau:*

Cred... „şi intru Duhul sfânt carele a grăit prin prooroci". *Adică Duhul sfânt a insuflat pe prooroci — şi pe toţi sfinţii scriitori — ca ei să scrie voia şi cuvântul lui Dumnezeu.*

— Sf. Scriptură e o singură carte sau sunt mai multe?

— Sunt multe cărţi adunate la un loc într'una singură; dar ele se tipăresc şi câte una sau câte mai multe la un loc, după trebuinţa noastră.

— Când au fost scrise cărţile sfintei Scripturi?

— Unele au fost scrise înainte de Domnul Hristos. Acestea toate la un loc se mai numesc şi Vechiul Testament *sau Aşezământ. Altele au fost scrise după înălţarea Domnului, cam între anii 50—100 după Hristos. Acestea se mai numesc şi* Noul Testament *sau Aşezământ.*

— Câte sunt la număr cărţile acestea ale sf. Scripturi?

— In Vechiul Testament sunt 39 de cărţi sfinte, iar în Noul Testament 27, adică în total sunt 66.

— Care dintre cărţile sf. Scripturi sunt cele mai principale?

— De bună seamă că Evangheliile, *adică cele patru Evanghelii, după Matei, Marcu, Luca şi Ioan, pentrucă într'însele ni se descrie viaţa şi învăţăturile Domnului Nostru Isus Hristos, minunile Sale, patimile, învierea Sa.*

— Care este ideia principală sau firul conducător care străbate întreaga sf. Scriptură?

— Din toate cărţile sf. Scripturi vedem purtarea de grije a lui Dumnezeu pentru noi, oamenii, adică pentru mergerea omului pe calea cea dreaptă şi pentru mântuirea sa.

— Ce mai aflăm în sf. Scriptură?

— Intemeierea lumii şi legile date de Dumnezeu omului să le păzească; proorociile, prin care s'a vestit despre venirea Domnului Hristos; psalmii, în care sunt numai cântări frumoase de laudă lui Dumnezeu şi rugăciuni; proverbii cu învăţăturile lor adânci; istorisiri pline de învăţături morale; epistolele scrise de sfinţii Apostoli creştinilor pentru paza poruncilor lui Dumnezeu...

— Faţă de cele arătate mai sus, ce datorie avem noi, creştinii?

— Noi trebue să căutăm să nu lipsească din casa noastră sfânta Scriptură sau cel puţin Noul Testament.

Dar numai atât nu este de ajuns.

Trebue ca în orice vreme de răgaz şi mai ales sărbătoarea să o deschidem şi să citim în ea, căutând să sorbim din frumoasele cuvinte ale ei, tot ce ne este de folos pentru sufletele noastre.

Ea, sfânta Scriptură, este hambarul cel plin de hrană duhovnicească pentru noi, hambarul cel veşnic plin şi care satură pe toţi cei ce voiesc să se hrănească d'ntr'însul.

Preot Maior ILIE DELEANU

Du-mă murgule

Prea lungă mi-a fost aşteptarea,
Mi-i dor de căsuţa din deal.
N'auzi cum ne chiamă sătucul;
Hai murgule, hai spre Ardeal!

Acolo, la Vadul Poenii
Pe-o prispă; de vreme cărunţi,
Ne-aşteaptă moşnegii şi popa,
Hai grabnic, haide spre Munţi!

Pe maluri de Criş, la Poiana
Acolo e mama, mi-s fraţii.
Hai murgule, hai din refugiu
Grăbeşte să trecem Carpaţii!

Atunci când ne luarăm desagii,
Tot satul rămase plângând;
Să-mi văd pe Măria din Bihor,
Ha, murgule, hai mai curând!

Nu ştii când umblam din pripoare,
Pe Mureşul nostru în sus?
Tu sari şi vrei munţii acum,
Incolo să-i dăm spre Apus ? !..

La Vadul Poenii năvalnic,
Hai murgule, ha de ce-ţi pasă.
Cu spada, cu pieptul, cu viaţa,
Vom trece Carpaţii acasă!...

Destulă mi-a fost aşteptarea,
Mi-i dor de căsuţa din deal.
Murguţule, hai din refugiu,
Să mergem la noi în Ardeal!

VICTOR GH. BĂLĂNESCU

Un an de groază bolşevică

Pentru a ne putea da seama şi mai bine de tratamentul pe care-l aplică organizaţia N. K. V. D.-istă din Rusia bolşevică, tuturor acelora care nu sunt pe placul acestei vaste organizaţii de teroare, vom înfăţişa păţania basarabeanului Andrei Mihnev, hotelier şi restaurator din Ismail.

Suferinţele îndurate de acest om timp de un an şi trei luni în laboratorul groazei N. K. V. D.-iste, l-au îmbătrânit atât de mult, încât pare un moşneag înălbit de ani şi de griji.

Fotografiile pe care le redăm reprezintă pe Andrei Mihnev la data de 1o Mai 194o, când Basarabia nu trecuse sub ocupaţie bolşevică şi la 25 August 1941, când această provincie fusese eliberată de „Raiul bolşevic".

După ce Basarabia a fost invadată de hoardele roşii, agenţii N. K. V. D.-lui au şi început „curăţirea" terenului de „buruienile" care împiedecau desăvârşirea regimului bolşevic.

Duba neagră, maşina care „culegea" pe toţi aceia care n'au văzut cu ochi buni stăpânirea sălbatecă a bolşevicilor, şi-a făcut apariţia pe la casele culacilor şi celor bănuiţi că ar putea cârti împotriva ocupanţilor.

In miez de noapte, această dubă era trasă în faţa porţii aceluia care trebuia să ia drumul pierzării şi din ea coborau agenţii teroriştі ai N. K. V. D.-ului.

Capul familiei, soţia şi copiii erau ridicaţi cu sila de agenţii groazei şi vârâţi ca vitele în această cutie a morţii.

Numai atunci duba neagră se pierdea în umbra nopţii, când era îndesată cu bărbaţi, femei şi copii.

Intr'una din aceste dube a fost transportat şi restauratorul Andrei Mihnev din Ismail, găsit vinovat de agenţii groazei că şi-a agonisit prin muncă şi trudă o stare materială bunişoară.

Impreună cu alţi vecini înstăriţi, Mihnev a fost dus în laboratorul

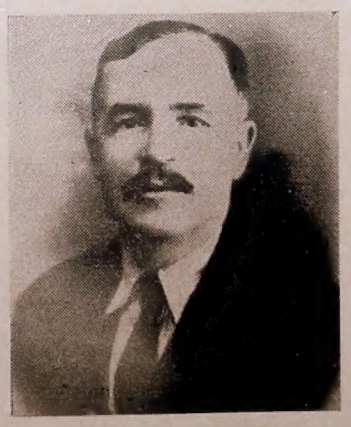

Andrei Mihnev la 10 Mai 1940, înainte de ocupaţia bolşevică

groazei dela Pervomaisk pe Bug, unde a suferit cele mai chinuitoare munci şi groaznice torturi timp de un an de zile.

Acolo, în camerele de bătaie şi tortură, ieşiau pe picioarele lor numai o parte, restul îşi dădea sfârşitul sub loviturile de cnut sau împuşcături în ceafă.

Zi de zi, Andrei Mihnev a suportat toate silniciile teroriste. Intr'un an şi trei luni basarabeanul Mihnev s'a schimbat aşa de mult în laboratorul groazei, încât cei care l-au văzut după reîntoarcere din „Raiul bolşevic" nu l-au mai recunoscut.

Faţa i s'a crispat, barba şi mustăţile i-au albit şi crescut sălbatec, iar întreaga înfăţişare a luat înfăţişarea omului care a trecut prin cele mai aspre suferinţi.

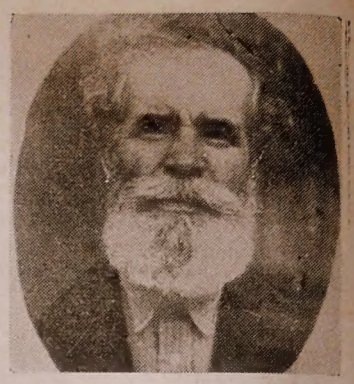

Andrei Mihnev la 25 August 1941, după raiul bolşevic

Omul şi-a pierdut surâsul de altădată, iar ochii i s'au stins şi împăienjenit de plâns şi durere.

Dungile mizeriei adânc săpate pe obrazul altădată neted, mărturisesc chinurile şi torturile la care a fost supus acest basarabean blând din fire şi liniştit.

Fotografiile de faţă completează tot ce am vrea noi să mai spunem despre felul cum trăiesc victimele organizaţiei N. K. V. D.-iste în „Raiul bolşevic".

Locot. rez. **GHEORGHIŢESCU GH.**

Mai avem un colţ de ţară

Mai avem un colţ de ţară
Ce îşi plânge'n pumni ob'da.
Florile de primăvară
Le cuprinse pălămida.

Codrul frunza şi-o 'nfioară
Arcuindu-şi vârful veşted...
Nu e pentru 'ntâ a oară
Când omida-i stă pe creştet.

Doinele plâng rătăcite
Printre spinii de sub munte.
Şi bătrâni pe morminte,
Plâng în pletele cărunte.

Mamele cu-amărăciune
Işi strâng lacrima 'n năframă
Aprinzând în rugăciune
Candela dela icoană.

Mai avem un colţ de ţară
Cotropită de blestem
Unde nu e primăvară
Unde fraţii noştri gem.

Mai avem un colţ de ţară
Rupt din trupu-ne hoţeşte
N'o uităm şi vom fi iară
Uraganul ce isbeşte.

Şi de ne vei pune 'n cale
Munţi mai 'nalţi decât Carpaţii
Îi vom prăvăli, barbare,
Să ne strângem iarăşi fraţii!

C. LAZARESCU

Vânătorii de munte români, mărşăluind în Kuban

AMINTIRI DE PE FRONT

Sublocotenentul Pop Remus

Când se svonise că regimentul nostru a primit ordin de deplasare, începea toamna. Nu toamna bucureşteană, blondă şi dulce ca o fată gătită pentru primul bal, ci toamna stepei ruseşti, cu căldură de badalan, cu nori nesfârşiţi de colb, care pudrează tot ce întâlneşte în cale, usucă cerul gurii şi clocoteşte apa din bidon.

Frunzele începuseră ici şi colo să se îngălbenească. Pe buzele tuturor flutura nedumerirea:

— Incotro?

Unii din noi, voind să mai facă o glumă, răspundeau şoptit, în taină:

— Mergem în ţară. Ne îmbarcăm la K...

Alţii spuneau ca pentru ei, mormăind cuvintele:

— Ce spre ţară, mă... atunci pentru ce am mai săpat şi am făcut exerciţii de îmbarcare şi debarcare. Doar nu ne-om duce cu vapoarele la Constanţa.

— Pentru ce? Pentru Kossa Tusla, răspundeau alţii.

Intr'adevăr, cu câteva zile în urmă, sublocotenenţii Pop Remus şi Vasilache luaseră parte cu plutoanele lor la cucerirea insulei Kossa Tusla, unde se aflau instalate observatoarele artileriei bolşevice.

Acolo, în nemărginirea mării, Pop Remus, ardeleanul cu ochii sinilii ca o zi de primăvară întârziată, a trecut în cerul eroilor, cu zâmbetul pe buze, purtând în suflet speranţa că luptând aici în răsărit, ai lui cei dragi, rămaşi vremelnic sub stăpânire străină, s'or întoarce din nou la matcă, strângând iarăşi pe vârtelniţa vremii clipele pierdute azi în lumi diferite.

Pop Remus, piatră de hotar şi îndemn spre reculegere, spre rugă. Noi, camarazii lui de bucurii şi necazuri, nu-l vom uita, după cum nu vom uita să facem din moartea lor, a tuturor celor căzuţi, o neîncetată renaştere.

Locotenentul Gagiu Ion, învăţătorul

Ursitoarele torc mai departe firul destinului.

Plecăm. Dar unde ne vom opri? In stepa calmucă la porţile Stalingradului, pe cotul Donului, sau la poalele Caucazului, lângă marea pe al cărui mal venim, cale lungă, dela Chilia.

Plecăm... singurul cuvânt fluturat pe toate buzele.

Aşa, la răscruce de gânduri, ne găsi ordinul care n'a întârziat să vină, într'o margine de seară, când obosiţi, după roboteala zilei, ne sorbeam în tihnă ceaiul în faţa corturilor.

Unii din noi flecăream despre multe şi mărunte, alţii îşi uitau dorurile la un joc nevinovat, cei mai mulţi pregătind toaleta de noapte prietenei noastre Domnişoara Zébé.

Păziţi-vă de svonuri, care nu sunt decât gloanţele nevăzute ale inamicului. Infruntaţi-le cu tăria morală cu care ostaşul le înfruntă pe cele ale frontului luptei.

— Comandanţii grupelor la ordin, auzim strigând pe agentul Roman, un balacacheş, care tot timpul se uită după lucruri puse rău, încât nevinovat cu gândul de a face un bine, a rătăcit prin bazarul lui şi crema de ghete a locotenentului.

Vedem ieşind din corturi pe comandanţii grupelor. Iată pe sergentul Constantin, „bulgarul", care nu mai ştie cum se prăşeşte un praz; iată şi pe sergentul Costache, înalt şi spân, legănându-se ca o păpădie; nu trece mult şi apare „mâncăciosul", sergentul Niţescu Nicolae, cu gura plină şi cu gândul la o „tante" de a lui, căruia nu uită să-i pomenească în fiecare scrisoare că-i este dor de pastramă cu mămăliguţă, burtos şi gras ca un berbec toamna, şi în fine, la urmă, sergentul Dumitrache, care ţine loc şi de încheietor de pluton, cu nasul roşu ca un ardei, crăcănat, parcă ar merge tot timpul călare pe... coama drumului.

In faţa postului de comandă, un cort mai arătos ca celelalte, locotenentul Ion Gagiu, învăţător din ţinutul Buzăului, dela începutul războiului pe front, spilcuit ca o fată mare, stă de vorbă cu elevul t. r. Nicky.

— Băieţi, intrăm din nou în luptă, le spune locotenentul. Mâine la ora 3 plecăm la Mariefka. Acolo ne vom întâlni cu companiile neîmbatalionate şi vom pleca mai departe.

Sergenţii se privesc între ei. Ochii le scapără de bucurie. Şi aşa nu mai aveau răbdare. Doreau să vadă din nou vâlvătăile focului arzând sub soare. Doreau lupta, aşa cum gândurile lor veneau să se aşeze în fiecare margine de seară, stol de porumbei, la streaşina casei, acolo, departe, în ţară, unde bate sufletul patriei.

Locotenentul Gagiu făcu un semn. „Băieţii" plecară. Singur, numai cu gândurile, Gagiu vedea oştirile în coloane nesfârşite, tăvălug de foc, mergând spre drumul de glorie. Trupul i se umpluse de suflet şi parcă zbura fără aripi, ca o nălucă din basm, până la bătălie.

Căp. Lăzărescu, viteazul dela Dalnic

Era spre sfârşit de Septemvrie. Cerul înalt şi siniliu, spălat de ploi, se scălda spre margine în purpură.

In San Bachaul văzduhul s'a umplut de vuiet şi şiruri nesfârşite de formaţii au pornit spre necunoscut. In primul eşalon, cap de coloană şi vârf de avantgardă compania a 7-a, comandată de căpitanul Lăzărescu Dumitru, care, în luptele dela Dalnic, a forţat lupta corp la corp, ocupând primul o poziţie însemnată inamică, hotărînd astfel soarta bătăliei.

In ordinea plutoanelor, locotenentul Stănescu, om cu greutate şi moştenitori în ţară; sublocot. Mihalache Dumitru, înalt ca un brad crescut lângă iezer de munte, cu gândul la o fată care îl aşteaptă să apară cândva înapoi pe sub teii înfloriţi în micul orăşel uitat de lume.

Următorul, sublocotenentul Judeţ Nicolae — slăbuţ şi delicat, arde ca o lumânare — furat de gânduri şi dus acolo departe, în negrul brădetului, la Bistriţa lui dragă, unde doi ochi cu umbre de amurg privesc peste munţii zimţuiţi spre zări din ce în ce mai îndepărtate....

Ursitoarele au tors drum lung....

Noaptea şi ziua, ceas de ceas, lângă ofiţer, lângă soldat, pe timp de ploaie, pe ger cumplit, ori în stepa fără pic de apă, când pământul fumegă parcă a luat foc, ici cu un îndemn, colo cu o morală în şoaptă, drăgăstoasă, făcută copiilor sburdalnici, se găseşte colonelul R..., comandatul regimentului nostru.

Drumul trece prin sate, prin oraşe, peste ape, peste mări. Aşa am ajuns la Weselowka, spre sfârşit de toamnă, când frunzele se scutură pe cărare, a doua toamnă petrecută în Rusia, cu sângele în clocot, ca varul în apa fântânii.

A mai trecut o toamnă...

NIC. I. POSTOLACHE

Frontul Kuban. — Tun anticar român în acţiune

TREI CAPITANI EROI

In luptele înverşunate de pe canalul Kurka şi satul Curcenskaya, un regiment de roşiori pierde trei căpitani: Pătrăşescu Cornel, Ghinescu Virgil şi Moldoveanu Gheorghe.

Sub cota 202, de câteva zile bătălia se transformase într'un adevărat vălmăşag ucigător.

Rând pe rând, cazematele inamice sunt cucerite de entuziasmul şi vitejia roşiorilor. Sovieticii înspăimântaţi de curajul „diavolilor cu pinteni la cizme" se retrăgeau lăsând în urma lor mii de leşuri bolşevice.

In mai puţin de şase zile, canalul a fost trecut, satul şi cota 202 ocupate. Aici, ca şi în alte părţi, unde armata română şi-a spus cuvântul, ostaşii alături de comandanţi au făcut minuni de vitejie.

Insă nicioadată nu şi-au lăudat faptele. Pătrunşi de importanţa momentului, încrezători în biruinţă, s'au mulţumit să-şi spună doar atât:

— Mi-am făcut datoria!

Aici, în bătălia Cubanului, lângă luptătorul viteaz şi erou, sub acelaşi soare de August, au căzut, pe câmpul de onoare, pentru destinul României cei trei căpitani:

Căpitanul Cornel Pătrăşescu, *din Câmpulungul Muscelului, o figură de legendă, cu „băeţii" din escadronul 3 n'a dat nici un pas înapoi. Ajunsese la ultima mlaştină din stânga canalului, în a doua zi de luptă. Un glonte rătăcit de pe celălalt mal i s'a oprit în frunte, acolo unde, ca orice bun creştin, îşi începea semnul crucii.*

Pe pieptul său, Ordinul „Mihai Viteazul", prins încă din luptele Ucrainei, îi lumina curăţenia sufletului muscelean.

Căpitanului Ghinescu Virgil, *viteaz între viteji, i-a fost dat să cadă lângă plutonul Dima, în legănatul salcâmilor din Krucenskaya. N'a avut timp măcar să îngâne nici un cuvânt prin care să-şi poată arăta durerea sau bucuria jertfei sale.*

Şapte ore mai târziu, din marginea unei porumbişte, căpitanul Moldoveanu, *comandantul divizionului, urmărea mişcările inamicului, care se pregătea să contra-atace.*

A rămas în mijlocul ostaşilor săi, îmbărbătându-i părinteşte, cu privirea însorită, drept şi semeţ.

Când gloanţele ucigaşe i-au străpuns pieptul acela sănătos de român dârz şi falnic, căpitanul Moldoveanu Gheorghe s'a prăbuşit la pământ ca un brad.

A putut să spună câteva cuvinte:

— Jelescule mor... pentru cauza noastră... Să comunici acasă, la Ploieşti cum s'a întâmplat... Şi să le trimiţi lucrurile mele.. Şi veriheta!

Apoi, cu ochii mari, deschişi, privind spre bolta cerului îndoliat, a rămas aşa, pe braţele sergentului Jelescu Marin.

— Să le trimiteţi lucrurile mele.

Toate lucrurile de pe front ale căpitanului Moldoveanu se compuneau dintr'un teanc de scrisori primite din ţară.

Pilda acestor trei căpitani eroi a completat avântul roşiorilor, iar jertfa lor pe altarul vitejiei luminează de pe acum zările unui început de viaţă nouă sub domnia Regelui Mihai.

C. F.

Hotarul sfânt

Hotarul vechi, hotarul sfânt,
Hotarul nostru românesc
Al nostru e, bătrân pământ
Păstrat cu sânge strămoşesc...
Noi pentru el ne-am dus Calvarul, —
Cu dor şi suflet vitejesc —
Să ne apărăm pe veci hotarul,
Hotarul nostru românesc!

Veac după veac nu ne-am clintit
Şi'nfrânt-am hoarde vrăjmăşeşti,
Cu sânge scump l-am făurit
Şi l-am sfinţit la Mărăşeşti.
In el dorm mari şi vechi morminte
Cu tot trecutul strămoşesc
Oblăduind altare sfinte
Hotarul nostru românesc...

Un drum aveam biruitor
Pe urma marilor eroi...
Măreţ e-al nostru viitor,
Străbunii toţi grăiesc prin noi!...
Copii cu-avânt şi dor de ţară,
Vlăstari din munţi şi din câmpii
Voi sunteţi mândra primăvară
Străjeri ai scumpei Românii!...

Pe veci uniţi de-un falnic vis,
Sub mândra stemă de oţel,
Să străjuim ce ne-a fost scris,
Români, cu toţii sub drapel...
Prin jertfe mari şi suferinţă
Noi ne-am legat de acest pământ,
Avem un gând şi o credinţă:
Să ne apărăm hotarul sfânt!

MIRCEA DEM. RĂDULESCU

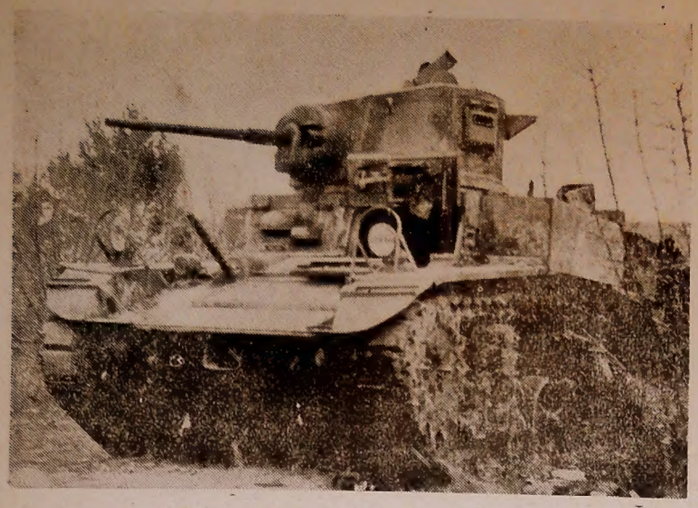

Car blindat sovietic distrus de ostaşii români

Adjutantul aviator Mucenica povesteşte

La 18 Iulie 1943, ruşii făcuseră o spărtură în frontul de pe Mius. O patrulă de aviaţie, compusă din cpt. aviator Şerbănescu Alexandru, locot. Greceanu, adjutant Chirvăsuţă Cristea şi adjutant Mucenica Ion primeşte ordinul de a decola în misiune de vânătoare liberă. După cinci minute de patrulare în sector apar circa 40 de avioane ruseşti de toate tipurile şi de toate categoriile.

Cum avioanele ruseşti erau mai jos ca noi, patrula se împarte în două în vederea atacului.

Doi vânători români sus cu vânătoarea, iar doi coboară jos să atace avioanele de asalt şi bombardierele ruseşti. Se angajează lupta.

Eram însoţit în cursul atacului de adjutantul Chirvăsuţă Cristea. Când am picat să atac bombardierele, am întâlnit un S. B. 2, care lansa bombe mici contra personalului. I-am atacat de sus şi din coadă. Motorul stâng îi ia foc şi se prăbuşeşte în interior la câţiva kilometri de linia frontului.

După ce am doborât primul adversar, am luat înălţime şi am picat pe avioanele de asalt. Trag de aproape într'un I. L. 2 şi îl dobor.

In acest timp căpitanul Şerbănescu doboară două avioane It. Greceanu unul, adjutantul Chirvăsuţă altul. Toţi au tras în plin şi cu efect.

Şase avioane inamice s'au prăbuşit în flăcări. Muniţia s'a terminat. Trebue să abandonăm lupta şi să ne înapoiem la bază.

Dar nu este timp de repaos. Avioanele sunt alimentate şi decolează pentru a doua misiune.

Aceleaşi valuri de aviaţie inamică pluteau cu intenţia de a domina spaţiul aerian.

In această a doua misiune dau lupta cu un bombardier, fiind atacat de un avion de vânătoare Huricane din spate. La al doilea atac, I. L. 2 scoate fum din motor. Degajez şi atac din nou bambardierul, care începe să scoată fum din ce în ce mai gros. Bombardierul avariat părăseşte formaţia şi planează spre interior cu viteză redusă.

In acest timp sunt prins în rafalele unui Huricane şi lovit în profundor. Degajez din nou şi urmăresc mai departe bombardierul avariat; aştept să-l văd prăbuşindu-se. Intr'adevăr, bombardierul sovietic era aproape de pământ cu motorul calat pentru a nu lua foc în aer.

In acest timp, sburând în interior la ruşi, avionul meu e lovit puternic de un proiectil de antiaeriană şi aruncat în sus. Avionul se angajează pe dreapta, parc'ar fi avut comandă de vrile. Incerc să redresez, comenzile nu mai răspund. Aveam înălţime 3.000 metri şi eram la 15 kilometri înapoia frontului, la ruşi.

Avionul pierde mereu din înălţime, ajungând la ras-motte. Vedeam ruşii instalaţi pe poziţii cum trăgeau în mine cu armele şi mitralierele.

Pentru a nu intra cu motorul în pământ, tai contactul şi filând în felul acesta, m'am angajat pe dreapta la 10 metri înălţime, luând contact cu pământul printr'o puternică izbitură. Nu ştiam dacă am reuşit să pătrund în linia I-a româno-germană a infanteriei.

Mare mi-a fost bucuria văzând cum alergă la avionul meu soldaţi de-ai noştri, care mi-au spus că sunt la 200 metri de linia inamică, adică între linii.

In acel moment tot focul armelor terestre inamice de infanterie s'a concentrat asupra avionului meu. Târâş, prin porumbişti, ajung în linia I-a a noastră. După două zile, în care am fost dat dispărut, ajung la bază. Firește că bucuria şi uimirea camarazilor au fost mari.

Lupta se purtase înverşunată între aviaţia română şi cea rusă. In 3 zile, grupul 7 Vânătoare român, numai el singur a avut 30 victorii fără nicio pierdere.

Serg. t. r. BALAN ION

EVACUARE, KRIMSKAJA

Krimscaja stă în noapte tot pustie,
Cu ziduri dărîmate fără vină,
Pe uliţi a trecut singurătatea
Şi'n geamuri n'a 'nflorit nici o lumină.

Şi pomii pentru cine înfloresc?
Albinele nu mai trimit roiul,
De când ţăranii înhămaţi la jug
Plecară blestemând amar războiul.

In alte seri, din altă primăvară
Pe aceleaşi uliţi, pomii aşteaptă 'n floare,
Invăluiau cu visuri vreun cazac
Care a iubit o Liubă oarecare.

Singurătatea şi pustiu-s fraţi.
Pribegii 'n noaptea asta undă-au mas?
Şi un plop, din frunze, sute de batiste
Mai flutură un ultim bun rămas.

ION LARIAN-POSTOLACHE

Sublocotenetul rez. Ştefan Voiculescu

Rar mi-a fost dată ocazia să aud vorbindu-se despre cineva cu atâta dragoste ca despre sublocotenentul de rezervă Ştefan Voiculescu, căzut eroic pentru Patrie departe, la Sadowoje-Stalingrad.

Comandanţii şi foştii săi camarazi de campanie din bravul Regiment 4 linie Ilfov de dorobanţi îi păstrează vie amintirea sa înconjurată de prestigiu de legendă, fiindcă întruchipa în modul cel mai armonios cu putinţă toate însuşirile care fac minunată şi demnă de a fi trăită viaţa unui muritor.

Cei 29 de ani pe care-i avea, nu-i dăduseră încă putinţa să se afirme pe deplin în viaţa civilă, cu toată pregătirea pe care o avea, fiindcă el înţelesese să fie al ţării în primul rând, aşa cum s'a dovedit în şcoala militară, în lungile concentrări pe care le-a făcut şi apoi pe front, unde se verifică virtuţile.

A fost cel mai frumos examen pentru el încercarea aceasta de pe câmpiile de cununări cu moartea, participând la toate luptele eroicului său regiment de dorobanţi, căruia i s'a devotat cu tot avântul până la jertfa sublimă.

Când regimentul său s'a angajat în luptele dela Potapovich şi Sodorowka dela Harkow, la 20 Mai 1942, sublocotenentul rezervă Ştefan Voiculescu comanda plotonul 1 din compania 3-a, remarcându-se în aceste lupte.

Şi când bravul căpitan Gheorghe Fotino a căzut eroic în fruntea companiei a 2-a, tânărul sublocotenent este trimes să preia comanda lui. Era tocmai în timpul unui contra-atac din ziua de 2o August, când era nevoie de un adevărat comandant.

După două zile de lupte de stradă, cele două sate au fost cucerite deschizându-se cale liberă diviziei de dorobanţi. Inamicul nu s'a putut resemna însă în faţa acestor pierderi, astfel că a contra-atacat în câteva rânduri. Compania 2-a a zădărnicit o parte din aceste încercări disperate.

In ziua de 24 Mai, după luptele dela Mihailowka, sublocotenentul Ştefan Voiculescu ia parte cu compania sa la asedierea satului Artelnoje, puternic fortificat cu cazemate.

Pe creasta 2 km N. Artelnoje, Batalionul I e primit cu baraje puternice de brandt-uri, totuşi comandantul Batalionului reuşeşte să-şi apropie unitatea până la 4oo m Sud Artelnoje, răsbind prin pânza deasă de proectile.

Compania căpitanului Constantin St. Mănescu a fost oprită la liziera satului. Comandantul batalionului ordonă companiei 3-a să facă o manevră pe la dreapta şi compania a 2-a pe la stânga satului.

La un moment dat, dorobanţii sunt opriţi din nou. Incepuse să cadă o ploaie supărătoare, mai ales pentru ruşi, ale căror brandt-uri nu mai explodau din cauza terenului moale.

Dorobanţii şi-au reluat înaintarea, pătrunzând în sat, unde sunt primiţi cu foc din fiecare casă. Pentru nimicirea cuiburilor acestea de rezistenţă s'a dat foc satului.

La trecerea Donetului se găsea tot la comanda companiei, care avea să întâmpine marea rezistenţă a inamicului dela Tsbervony-Chachter, oprind înaintarea batalionului în ziua de 22 Iunie 1942.

Inamicul contra-atacă cu intenţia de a cădea în spatele dorobanţilor români, dar aceştia nu se lăsară clintiţi din loc, ci — dimpotrivă — îşi reiau înaintarea şi ocupă satul la căderea serii.

Din pădure inamicul a contra-atacat satul în câteva rânduri, dar companiile de dorobanţi n'au putut fi clintite din satul cucerit.

In ziua de 11 August 1942, sublocotenentul rez. Ştefan Voiculescu, revenit la comanda plotonului din aceeaşi companie, se avântă în luptele înverşunate dela cota 142,9, Sud-Est Tebektenerowo, care trebuia să fie cucerită. Luptele durau de 2 zile cu violenţă îndrăcită.

Batalionul 1 este destinat să sprijine atacurile unui regiment de dorobanţi. Inamicul se apără cu disperare printr'un extraordinar potop de artilerie şi brandt-uri.

Inaintând metru cu metru până la circa 3oo m spre cotă, dorobanţii se opresc şi deschid foc din nou spre a neutraliza cuiburile de rezistenţă ale inamicului, bine camuflat şi fortificat în brâul de cazemate.

Atacul dorobanţilor se reia îndată.

Plotonul sublocotenentului rez. Ştefan Voiculescu depăşeşte alt pluton din companie şi, trecând prin barajul de artilerie, cucereşte două cazemate, capturează mai mulţi prizonieri, precum şi numeroase piese anticar.

In zorii zilei următoare reluându-se atacul, bravul sublocotenent cucereşte prin lupte la baionetă şi grenade alte 4 cazemate, face din nou prizonieri şi stând mereu în fruntea plotonului, trecând dela o grupă la alta pentru a-şi încuraja camarazii, cucereşte ultima creastă dela N. Tebektenerowo, cota 142,9, stârnind admiraţia comandanţilor germani care urmăreau cu emoţie iureşul nestăvilit al batalionului 1.

Pe frontul din stepa Calmucă începuse să se aştearnă toamna mult aşteptată, potolindu-se căldurile care timp de trei luni fuseseră al doilea inamic al dorobanţilor.

Sublocotenentul rez. Ştefan Voiculescu se găsea cu plotonul în satul Sadowoje, unde batalionul trecuse temporar ca rezervă a diviziei.

In ziua de 28 Septemvrie, satul este atacat de aviaţia inamică şi apoi pe frontul din faţă se ivesc blindatele bolşevicilor. Atacul lor a fost deosebit de violent.

Satul Sadowoje fiind încercuit de inamic, printre cei sortiţi să-l apere a fost şi sublocotenentul rez. Ştefan Voiculescu cu plotonul său.

S'a produs o învălmăşeală de nedescris. Compania 3-a a rezistat cu îndârjire câteva ore la liziera satului, când bravul sublocotenent cade eroic în fruntea plotonului său, înscriind o nouă pagină de glorie în istoricul Regimentului 21 Infanterie.

A fost un erou printre eroi...

Serg. t. r. ION I. POGANA

Efectele aruncătorului de ceaţă

Corespondentul militar al agenţiei D. N. B. constată că „aruncătorul de ceaţă", cea mai modernă armă germană, joacă un rol decisiv în luptele defensive ce se dau pe frontul de răsărit. Cu privire la efectele acestei arme noi, se declară în cercurile militare că acest aruncător cu 6 tuburi, aruncă nu numai rachete ce se desfăşoară nebulos, ci şi granate explosive cu efect brizant. Vibraţiile detunăturilor în salve repetate, care distrug orice viaţă omenească în raza ţintei lovite, s'au dovedit deosebit de pline de efect. Până şi adăposturile betonate sunt distruse de forţa acestor proectile explosive.

Până nu de mult, tirul aruncătoarelor de ceaţă puteau fi uşor deosebite după dâra de fum pe care o lăsa. Perfecţionarea acestei arme a făcut ca, graţie folosirii unor combustibile care produc numai foarte puţin fum, traectoria rachetei nebuloase să nu mai fie însemnată decât printr'o dâră de lumină roşie, fapt care permite să se mascheze şi mai bine poziţia bateriilor de aruncătoare de ceaţă.

MUSTAȚA ȚIGANULUI

La un regiment odată
Înainte de războiu
Cu „bobocii" dela „pifă"
E luat și Baraboi;
Un țigan ca toți țiganii,
Cu privirea îndrăzneață
Și c'un pețec de mustață
Dar cum știți că sunt „bobocii"
La 'nceput luați ușor,
Să se 'nvețe cu regimul.
Mers-a totul binișor.
După câtva timp se schimbă
Ca prin farmec miliția
Și țiganul mult își plânge
Cobza și țigănia.
Ar fi dat o șatră 'ntreagă
Ca să învețe el cadența.
Miliția-i este dragă,
Dar nu știe diferența
Dintre pas de voie, mare,
Și 'ntre pas de defilare.
Toți gradații au încercat
Ca să 'învețe el cadența.
Pasul rar și cadențat.
Dar în van trudeau gradații
Să fac'un ostaș de soi
Dintr'o cioară blestemată
Ca țiganul Baraboi.
Și cum toți știau anume
Că țiganul la mustață,
Tine ca la ochii lui
Și n'ar da-o pentru viață,
Comandantul într'o doară
Îi ordonă furios:
— *„Pentru că nu știi cadența"*
„Îți voi da mustața jos"!...
Baraboi rămâne-o clipă
Fără glas, încremenit
Dar venindu-și iute 'n fire
El răspunde hotărît:
— *„Nu pot, zău, mâncați-aș tresa,*
Și nu mint, e tot izvoraș;
Nu pot, fiindcă am mustața
De un an trecută 'n act".

Sergent t. r. Mierlescu Const.

AȘA E!

— Bade Gheorghe, pe la dumneavoastră a plouat ?

— Da, dar a plouat mai mult la vecinul meu.

— Cum așa ?

— Păi de, el are mai mult pământ decât mine.

Epistoliile fruntașului Neață

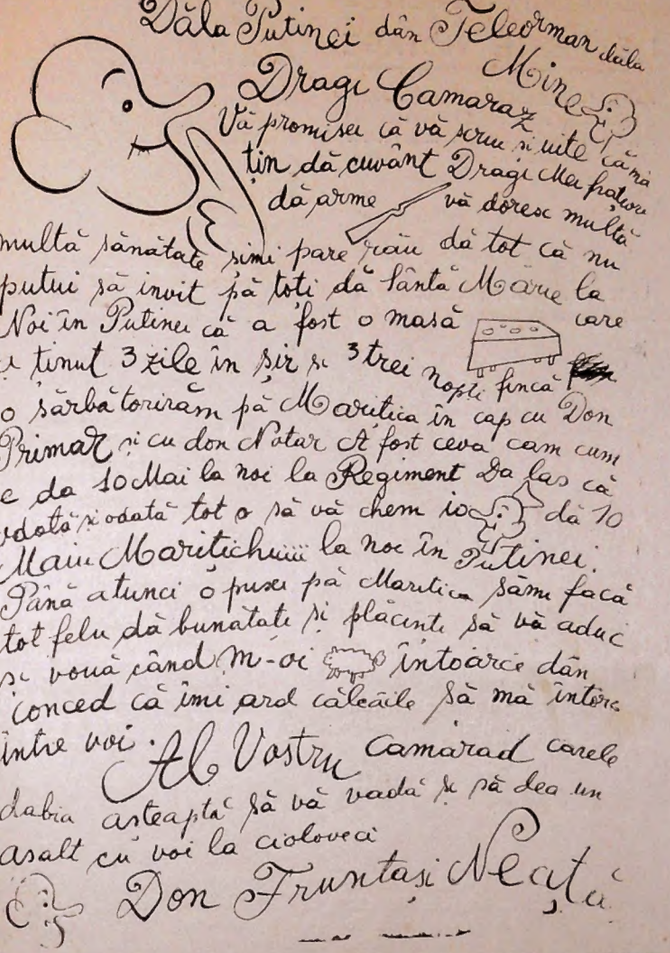

GHICITORI

In pădure mă născui
In pădure crescui
Și în sat dacă m'au adus
Să le tot cânt m'au pus.

(Fluerul)

Aripi are
Cioară nu-i
Trup subțire
Vierme nu-i.

(Fluturele)

Glume

Copil deștept

— Nicușor, ți-am mai spus de atâtea ori să nu tragi pisica de coadă.

— Nu o trag eu, mămico. Eu o țin numai... De tras, trage ea...

Rezon

— Tăticule, cât ține luna de miere?

— Luna de miere ține până când vine factura dela eroteroasă.

Strigături

Frunză verde și-o lalea
Cui nu-i place dragostea,
Dumnezeu să nu i-o dea,
Să mi-o dea Dumnezeu mie
C'o păstrez ca pe-o moșie.

Ardealul cât e de mare,
Numai mândre fete are,
Și'n Banatul mititel,
Numai frumusețî e'n el.

Foaie verde de dudău,
Drag îmi este un flăcău,
Dacă asta el ar ști,
De mine s'ar alipi.

Neață camuflat

Unde e Neață?

Pățaniile fruntașului Neață

de Neagu Rădulescu

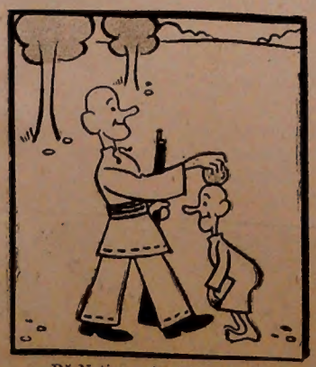

— Bă Nețișor, uite îți pun mărul ăsta pe cap, io mă dau treizeci de metri înapoi și pe urmă îl ochesc.

Să vezi și tu cum trage taică-tu cu pușca...

— Așa să stai cuminte acolo și să nu te miști și să nu-ți fie frică.

— Da, teteo!

— Hm! Frumos măr!

Neață: Gata?

Nețișor: Gata, teteo, l-am mâncat!

Faptele săptămânii

DIN ŢARĂ

D-L MAREŞAL ANTONESCU a primit o scrisoare de mulţumire din partea grupului de bulgari din Ucraina, veniţi la Bucureşti spre a interveni pe lângă Legaţia bulgară, în vederea repatrierii celor 20.000 bulgari ce se găsesc în Ucraina.

DUMINICĂ, 22 AUGUST, a avut loc în com. Oancea, judeţul Covurlui, comună situată pe malul Prutului, în faţa oraşului Cahul, o înălţătoare solemnitate patriotică, prilejuită de inaugurarea cimitirului şi monumentului primilor eroi căzuţi în vara anului 1941 în lupta pentru desrobirea Basarabiei. Pe lângă autorităţi, numeroşi locuitori din Galaţi şi judeţul Covurlui au luat parte la această solemnitate.

PRINTR'UN DECRET-LEGE, s'a hotărît ca întreprinderile particulare şi ale Statului să fie militarizate în cazul când cer interesele superioare ale Statului. Militarizarea va fi cerută de Ministerul Apărării Naţionale şi aprobată de Conducător.

ÎN ZIUA DE 7 SEPTEMVRIE se va ţine în Bucureşti, un concurs pentru admiterea în Şcoala de ofiţeri de transmisiuni pentru aeronautică (activi şi de rezervă). Inscrierile se fac până la 5 Septemvrie.

PENTRU SCURTAREA parcursului dela Bucureşti la Craiova, Căile Ferate Române lucrează la noua linie. Şinele întrebuinţate sunt de o nouă construcţie, iar trenurile vor putea merge pe ele cu o viteză de 120 km pe oră.

PE ZI CE TRECE poporul românesc este mai conştient de lupta pe care neamul nostru o poartă contra bolşevismului. Dovada aceasta o fac nenumăratele cereri pe care le primeşte zilnic d-l Mareşal dela diferite persoane din toate colţurile ţării, prin care solicită să fie trimişi pe front ca voluntari. Printre cele 268 de cereri sosite în ultimul timp, se găsesc şi 26 de femei, 34 tineri neinstruiţi şi 11 din cei care au luptat pentru reîntregirea neamului.

POTRIVIT dispoziţiilor Ministerului Culturii Naţionale, toate şcolile primare şi secundare din ţară îşi deschid cursurile pe ziua de 15 Septemvrie a. c.

DE PESTE HOTARE

ZIARUL GERMAN „Berliner Boersen Zeitung", se ocupă de marina de război română, căreia îi aduce laude pentru felul cum s'a luptat dela începutul războiului în Marea Neagră.

GUVERNUL FRANCEZ s'a întrunit sub preşedinţia Mareşalului Petain, şeful Statului, hotărîndu-se printre altele să se pedepsească cu moartea faptele criminale îndreptate împotriva recoltelor aflate pe câmp.

GENERALUL DE ARMATĂ HANS JESCHANNECK, şeful statului major al aviaţiei germane, a murit în ziua de 19 August la cartierul general al Comandamentului suprem al aviaţiei germane. A fost un brav şi destoinic ostaş.

AUTORITĂŢILE TURCEŞTI au arestat 6 paraşutişti comunişti, care s'au aruncat dintr'un avion pe teritoriul turc, în apropiere de graniţa bulgară.

GENERALUL ENGLEZ Alexander a declarat că în Sicilia, armata 8-a engleză a pierdut 11.835 de oameni.

PRIMUL REDACTOR al ziarului grec „Nea Evropi" din Salonic, convingându-se personal despre asasinatele sovietice dela Vinţe, arată că toate cele s'au scris despre criminalele fapte ale bolşevicilor sunt perfect adevărate.

TOATE UNIFORMELE fasciştilor din Italia vor fi predate armatei, contra cost.

LITVINOV, ministrul sovietelor în America, a fost înlocuit. De asemenea a fost înlocuit şi Maisky, ministrul sovietic la Londra. Aceasta înseamnă că este ceva tulbure legăturile bolşevice şi anglo-americane.

ZIARUL BULGAR „Vecer" publică fotografia unei cutii de bijuterii cu un inel în ea, aruncată de avioanele duşmane. O astfel de cutie găsită la Sofia, de o fată, a produs rănire prin explozie.

ÎN ITALIA s'a interzis militarilor de a mai face politică.

CORESPONDENTUL special al ziarului englez „Daily Miror", la conferinţa dela Quebec a aflat că preşedintele Roosevelt a cerut în cinci rânduri lui Stalin, în cursul ultimelor luni, să aibă o întâlnire cu el, dar tiranul bolşevic n'a consimţit.

ÎN SPANIA, la Madrid, a avut loc un serviciu religios în ziua de 22 August, în amintirea sutelor de naţionalişti spanioli asasinaţi în anul 1936 de către comunişti în închisoarea din Madrid.

ZIARUL BULGAR SLOVO subliniază într'un articol că Statele democratice sunt acelea care au provocat primul război mondial şi care au încercat în zadar să atribuie răspunderea declarării lui Germaniei.

Astăzi, istoria se repetă. In tabăra aliaţilor se încearcă a se face German a răspunzătoare de provocarea actualului război. Agitatorii britanici au lansat fraza: „Militarismul german".

Adevărul este că regii financiari din Statele Unite au voit declararea acestui nou război mondial pentru a trage noui profite.

CRUCIŞETORUL GERMAN „THOR" a sosit în Japonia, la Yokohama venind din Germania; în drumul său a isbutit să scufunde 8 vapoare inamice cu deplasare de 100.000 de tone, capturând în acelaşi timp mai multe vase pe care le-a adus în Japonia.

Comandorul Gumprich, comandantul acestui vas, merită toată lauda pentru această ispravă îndrăzneaţă.

SERVICIUL BRITANIC de informaţii anunţă încheierea conferinţei dela Quebec (America) dintre Roosevelt şi Churchill. După cum anunţă comunicatul, la Quebec s'au cercetat „operaţiile militare" din ultimul timp, luându-se hotărîrile necesare în vederea operaţiunilor viitoare. S'a discutat şi războiul împotriva Japoniei, cum şi ajutorul ce urmează a se da Chinei ciungkinghiste.

O CARTE
A EROISMULUI ROMÂNESC

A apărut volumul al II-lea din ciclul „Fapte de Arme", un adevărat iconostas al vitejiei româneşti din războiul actual.

In cele 24 de portrete ni se prezintă faptele nepieritoare ale eroilor, ofiţeri şi grade inferioare, jertfiţi pe altarul sfânt al Patriei.

Infrăţiţi în faţa morţii, vitejii din toate armele veghează şi mai departe ca flacăra eroismului să ardă cu aceeaşi putere până la victoria finală a neamului.

Aceste mărturii de jertfă şi sacrificiu neprecupeţit, cristalizate în paginile volumului „Fapte de Arme". sunt cele mai preţioase lecturi pentru toţi bunii Români.

Evenimente din războiu

Frontul din răsărit

Intregul sector de Sud al frontului de răsărit, începând dela Nord-Vest de Harkov, peste Donetul central (Izium) şi apoi spre Sud, pe râul Mius, până aproape de Marea de Azov, este teatrul unei bătălii uriaşe, bolşevicii găsindu-se în cursul unui efort mare pentru a copleşi cu mulţimea hoardelor zidul de rezistenţă germană care acoperă Ucraina.

Scopul strategic al bolşevicilor, urmărit prin atacuri repetate executate cu forţe mari, este de a obliga comandamentul german să angajeze treptat în bătălie totalitatea forţelor şi rezervelor disponibile în aceste sectoare sudice.

Acesta însă nu este aşa de orb ca să cadă în cursa întinsă de sovietici.

Atacul de „masse" bolşevice este măcinat prin puterea mai mare a focului, prin superioritatea calităţii trupelor, prin asigurarea unui avantaj aerian zdrobitor şi prin conducerea elastică a luptei, care evită loviturile de măciucă ale inamicului, făcându-le să se piardă în gol şi ripostând prin lovituri mai bine plasate şi cu maximum de efect.

In ultimele zile, lupte grele se dau pe şoselele care duc dela Harcov spre Vest şi Sud-Vest (spre Krasnograd, Poltava, Ahtyrka). In sectorul de Sud al Harcovului, un vigoros contra-atac german a reuşit să stăvilească pe sovietici şi să-i împingă înapoi. La Nord-Vest de Harcov forţele bolşevice de elită încercuite au încetat să mai existe. Totalul prăzii şi distrugerilor este însemnat. Corpul 4 blindat de gardă sovietic a fost aproape în întregime scos din luptă în cursul acestei operaţiuni.

La Izium, atacul unor importante forţe blindate sovietice a fost respins, după lupte violente.

Pe râul Mius, presiunea sovietelor este maximă. Inamicul a reuşit să ocupe oarecare teren, din care o parte i-a fost din nou smulsă printr'un contra-atac german. Bătălia continuă cu mare violenţă.

Luptele s'au reînsufleţit şi la Vest de Viazma, unde de asemenea puternice atacuri inamice au fost zădărnicite.

In sectorul sudic, a cincia bătălie defensivă dela Capul de pod Cuban s'a soldat cu pierderi sângeroase foarte mari pentru forţele sovietice.

Diviziile române şi germane egale la număr au format un dig de cremene, sudat cu voinţă şi curaj, pe care valurile bolşevice de tancuri şi oameni nu l-au putut sfărîma sau străpunge.

Curagioşii noştri ofiţeri şi soldaţi s'au bătut şi se bat în acest sector de luptă cu un eroism demn de eroii legendelor.

Infipţi pe acest pinten de pământ, eroii din Cuban l-au apărat cu o îndârjire care întrece orice închipuire omenească.

Bătălia defensivă dela Cuban constitue pentru întreg Neamul românesc un fragment de strălucitoare glorie şi mândrie naţională.

Ultimele informaţi ne arată că un atac dat de forţele de luptă ale aviaţiei rămâne la aripa de Sud a frontului a provocat pierderi sângeroase unor grupuri de infanterie sovietică pregătite să pornească la atac.

Peste noapte, avioane de luptă, controlând o linie ferată foarte aglomerată, au distrus prin bombe aruncate în şir e un tren de transport în întregime ocupat.

Şi pe Donetul mijlociu, formaţiunile de avioane de bombardament germane şi române au obţinut rezultate bune, atacând poziţii de plecare întesate cu trupe şi adăposturi bolşevice.

Frontul Mediteranian

Pe frontul mediteranei, aviaţia aliată continuă atacurile asupra Italiei de Sud. Intreaga parte de jos a cismei italiene, dela Neapole spre Sud, cuprinsă între Marea Tireniană, Marea Adriatică şi Golful Tarent, cu oraşele Salerno, Bari, Foggia, porturi, căi ferate, aerodromuri etc., sunt ţinta bombardamentelor sistematice ale aviaţiei anglo-americane. Această planare aeriană continuă a teritoriului Italiei de Sud, asemănătoare aceleea ce s'a făcut asupra Sicilei înainte de invadare, precum şi concentrarea flotei inamice semnalată în porturile Bizerta, Catan a şi Palermo (acesta din urmă a fost violent bombardat de aviaţia germană, fiind distruse sau avariate 3 vase de război şi 11 vapoare de comerţ inamice şi provocându-se incendii în rada portului) — lasă impresia că anglo-americanii pregătesc un atac asupra Italiei sudice.

Războiul aerian

Un mare număr de bombardiere anglo-americane au atacat Berlinul în noaptea de Lun spre Marţi, provocând pagube şi pierderi populaţie. Au fost doborîte circa 60 avioane inamice ceea ce constitue o cifră record. Se subliniază, în legătură cu aceasta, noul sistem german de reacţiune antiaeriană, care în ultimele zile a dat rezultate excepţionale. Se pare că acest succes se datoreşte vânătorilor de noapte care au mult succes.

C. 65.668. — M. O. IMPRIMERIA CENTRALĂ, — BUCUREŞTI.